

land og i Sibirien — og man har nævnt Tal paa ca. 400 Mill. Kr. —, kan man saa lade hele det Spørgsmaal passere ved blot at faa en Udtalelse om, at der ved denne Overenskomst intet er præjudiceret? Og med Hensyn til det russiske Handelsmonopol udtalte Ministeren den Gang paa Venstrepartiets Vegne: „Med Hensyn til Anerkendelse af det russiske Handelsmonopol er det mon saa ikke lidt betænkeligt, at vi gaar med til det russiske Handelsmonopol, naar vi ved — og den Opfattelse deler vistnok alle —, at saa længe dette Monopol bevares i Rusland, vil der ikke blive Tale om nogen stor Omsætning med Udlandet, saa er Erhvervslevet fremdeles i Baand og Bast. I det Øjeblik, da Skrankerne falder, og vi kommer bort fra Monopolhandelen, er Tiden inde til, at man for Alvor kan vente sig, at det store Rusland vil gøre Forretninger med andre Lande“ — det staar Spalte 3383. Altsaa, Dagsordenen af 16. December 1921 udtaler, at et Handelssamkvem med Rusland selvfølgelig altid er ønskeligt, men at der maa være en gunstig Lejlighed til at slutte Overenskomst, d. v. s. en ny russisk Regering, og at man derfor maa forlange, at vore Fordringer paa Rusland anerkendes, og at Rusland opgiver sit Statsmonopol vedrørende Handelen. Hvorvidt disse Fordringer er sket Fyldest i det Traktatudkast, der i Øjeblikket ligger paa Tingets Bord, kan de Herrer Medlemmer jo bedømme.

Hvad er dernæst Traktatens Indhold? Det plejer jo at være saaledes, at et Dokumentets Indhold bliver angivet i dets Overskrift. Er Dokumentet f. Eks. et Skøde paa en Ejendom, plejer det at kaldes et Skøde, er det en Købekontrakt, kalder man det en Købekontrakt, og er det en Check, kaldes det en Check. Men er det Dokument, som vi har liggende foran os paa Tingets Bord, udelukkende en Handelstraktat, hvorfor kaldes det saa ikke en Handelstraktat? Betegnelse af diplomatiske Aktstykker plejer dog ikke at være ganske ligegyldigt valgt, den er gerne valgt med Eftertanke. Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Udenrigsminister: Hvad er Grunden til, at dette Dokument ikke i Overskriften fremtræder som en Handelsoverenskomst? Den kaldes en foreløbig Pagt, en tidsbegrænset Pagt, men bag disse Betegnelser kan jo ligge uhyre meget. Har Danmark ikke krævet, at den Traktat, vi her slutter med Sovjet, skulde bære Navnet Handelstraktat som Bevis for, at det er en Handelstraktat og intet mere? Naar man ser paa de Rettigheder, der ved Traktatens Artikel I, 2det Afsnit, gives Sovjetregeringens Repræsentation

her i Danmark, kommer man uvilkaarligt til at spørge: Er det udelukkende Handelshensyn, der gør, at Sovjetrepublikkens Repræsentation i København skal have Lov til at modtage og afsende Kurerer, medførende forseglede Forsendelser indtil en Vægt af 10 kg pr. Uge og fritaget for nærmere Undersøgelse, at almindelige danske Borgeres Telegrammer skal holdes tilbage, hvis det behager Sovjets Repræsentanter at benytte vore Telegrafledninger til Samtale med Moskva, ja, endog med andre Lande? Er det udelukkende Handelshensyn, der gør, at disse Samtaler kan finde Sted i hemmeligholdte Koder eller pr. Chiffertelegrammer? Er det Handelshensyn, der gør, at Sovjets Delegation baade skal være fritaget for Skat, skal kunne udstede Pas, paategne Visum og anvende eget Lands Flag og officielle Insignier? Det gaar noget i Retning af en politisk Repræsentation. Man bliver i det hele taget lidt underlig til Mode, naar man sætter sig til virkelig at gennemstudere denne saakaldte Handelsoverenskomst, hvad enten man gør det i den engelske Tekst eller i den danske Oversættelse. Og hvordan er det nu gaaet med de af den højtærede Forsvarsminister paa Venstrepartiets Vegne og som Venstrepartiets Ordfører stillede Betingelser? Anerkendes vore Tilgodehavender i Rusland? Nej. Traktaten indeholder netop den Udtalelse, som den højtærede Minister den Gang betegnede som ingenting værd, at der ved denne Traktat intet er præjudiceret i saa Henseende. Vi faar hverken de Penge, Rusland skylder danske Privatfolk, eller de Penge, det skylder Landmandsbanken, ja, vi faar ikke en Gang disse Fordringer anerkendt. Og ophæver Rusland Handelsmonopolet? Nej, det vil vedvarende være de russiske Landmænd, Handelsfolk o. s. v. forbudt at handle med de Danske, selv om denne Traktat er vedtaget, Danskere kan kun handle med Sovjetdelegationen i København. Det lyder næsten utroligt, men er ikke desto mindre Tilfældet. Naar man ser paa Indholdet af Traktaten, forstaar man noget bedre Overskriften. Danmark har hermed anerkendt Sovjet. Om det er de facto eller de jure, har i Virkeligheden ikke meget at sige. Traktaten sidestiller Sovjetregeringen i Moskva med „andre venligsindede Regeringer“, som det hedder i Udkastet, Dannebrog plantes Side om Side med Blodfanen i Moskva, Korsbanneret Side om Side med den røde Revolutionsskand.

Og hvilke Følger kan endelig denne Pagtslutning tænkes at faa? Jeg tænker ikke fortrinsvis paa de Retstrætter for